

Arrest

nr. 340 038 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Servische nationaliteit te hebben en bent geboren te Belgrado op (...) 2010. Je vader is E.C.K. (...). Hij heeft de Nigeriaanse nationaliteit en verblijft momenteel in Nigeria. Je moeder is E.S. (...) (OV (...)). Zij heeft de Servische nationaliteit en verblijft samen met jouw en je zussen E.M. (...) (OV (...)) en E.A. (...) (OV (...)) in België.

Op 27 maart 2022 heb je samen met je moeder en twee zussen Servië verlaten en zijn jullie naar België gereisd waar je moeder zich samen met jullie vestigde in Mol in afwachting van een werkvergunning die haar door vrienden van je vader was beloofd. Van deze werkvergunning kwam evenwel niets in huis.

Op 27 juni 2023 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze vreesde bij terugkeer naar Servië omwille van haar gemengde huwelijk niet helemaal vrij te kunnen leven omdat het land nog in transitie was en voor jou en je zussen vreesde ze dat jullie zouden worden gediscrimineerd omwille van jullie huidskleur. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legde ze haar originele Servisch paspoort, de originele Servische paspoorten van jou en je twee zussen, een kopie van een pagina uit het Nigeriaanse paspoort van jouw vader, een kopie het uittreksel van haar geboorteakte, een kopie van een uittreksel van haar huwelijksakte en kopieën van uittreksels van de geboorteaktes van jou en je twee zussen neer.

Op 28 september 2023 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een weigeringsbeslissing inzake het verzoek om internationale bescherming van je moeder. Je moeder stelde beroep in tegen deze beslissing en op 20 december 2024 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien ze reeds in 2021 in België drie maanden heeft verbleven zonder een beschermingsverzoek in te dienen; ze bovendien, wat betreft haar beschermingsverzoek, nadat zij in maart 2022 in België toekwam, pas in juni 2023, na meer dan een jaar afgewacht te hebben, een beschermingsverzoek indiende, ze verschillende incidenten heeft meegemaakt omwille van haar huwelijk met een Nigeriaanse onderdaan doch dat diende vastgesteld te worden dat deze incidenten, ondanks het feit dat dit uiterst onaangename gebeurtenissen moeten zijn geweest, onvoldoende ernstig waren om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in die zin van de vluchtelingenconventie of ernstige schade in die zin van de definitie van subsidiaire bescherming; zij bij terugkeer naar Servië de bescherming van de Servische autoriteiten zou kunnen inroepen indien zij of haar kinderen problemen zouden kennen. Je moeder ging niet in beroep tegen deze beslissing. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Zonder België te verlaten heeft je moeder op 17 februari 2025 een volgend verzoek om internationale bescherming ingediend. Gelijktijdig hebben jij en je twee zussen elk in eigen naam eveneens een eigen verzoek om internationale bescherming ingediend.

Je gaf aan dat je destijds Servië hebt verlaten omdat je anders bekeken werd omwille van je gemengde afkomst en hierdoor ook verbaal werd gepest. Bovendien kende je vader veel discriminatie en raakte zijn verblijfsdocumenten niet in orde. Jullie zijn naar België gekomen om hier naar school te gaan. Je wil niet terugkeer naar Servië omwille van de pesterijen die je er kende, omdat je de Servische taal niet (meer) beheerst en omwille van de huidige protesten. Je bent het voorts gewoon om in België te wonen en wil niet terugkeren omdat er in Servië niets meer is voor jullie.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: de Servische paspoorten van jou en je twee zussen; de geboorteaktes van jou en je twee zussen; en de huwelijksakte van je ouders. Je stuurde ook nog talrijke documenten door over je school, een video van je dansschool en enkele tekeningen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde bij haar verzoek om internationale bescherming waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo verklaar je dat je Servië verliet om in België naar school te gaan en verwijst je zelf ook naar de discriminerende en racistische problemen die jij en je vader kenden in Servië omwille van je gemengde afkomst en uiterlijk (notities van het persoonlijk onderhoud van E.C. (...) d.d. 10 juli 2025, CGVS C. (...), p. 5). Het verzoek om internationale bescherming van je moeder werd echter als kennelijk ongegrond beoordeeld aangezien ze reeds in 2021 in België drie maanden heeft verbleven zonder een beschermingsverzoek in te dienen; ze bovendien, wat betreft haar beschermingsverzoek, nadat ze in maart 2022 in België toekwam, pas in juni 2023, na meer dan een jaar afgewacht te hebben, een beschermingsverzoek indiende; ze verschillende incidenten heeft meegemaakt omwille van haar huwelijk met een Nigeriaanse onderdaan doch dat diende vastgesteld te worden dat deze incidenten, ondanks het feit dat dit uiterst onaangename gebeurtenissen moeten zijn geweest, onvoldoende ernstig waren om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in die zin van de vluchtelingenconventie of ernstige schade in die zin van de definitie van subsidiaire bescherming; en ze bij terugkeer naar Servië de bescherming van de Servische autoriteiten zou kunnen inroepen indien zij of haar kinderen problemen zouden kennen. Aangezien jij alsook je zussen M. (...) en A. (...) bij het verzoek van jouw moeder reeds werden ingeschreven als personen ten laste, gold deze weigeringsbeslissing in haar verzoek bijgevolg ook voor jou en je zussen.

Waar je bijkomend nog aangaf dat je niet wil terugkeren naar Servië omwille van de huidige protesten die er plaatsvinden, dient vastgesteld dat hieruit in jouw hoofde evenmin enige vrees kan weerhouden worden. Immers blijkt slechts dat je gehoord hebt over protesten tegen de president doch verder bevestigde gaf je aan dat je wil niet terugkeren omdat veel is veranderd sinds jullie daar waren en je niet weet wat je zou moeten doen als jullie zouden terugkeren. Je kan het je niet inbeelden hoe het zou zijn maar het zou niet goed zijn (CGVS C. (...), p. 5). Je brengt aldus geen concrete vrees aan met betrekking tot eventuele protesten die in Servië plaatsvinden. Een dergelijke verwijzing van algemene aard is op zich niet voldoende om aan te tonen dat je nood zou hebben aan internationale bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voor de volledigheid dient opgemerkt dat je moeder op 17 februari 2025 een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Haar volgend verzoek wordt door CGVS niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door je moeder zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Deze beslissing luidt als volgt: "Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat u reeds in 2021 in België drie maanden heeft verbleven zonder een beschermingsverzoek in te dienen; u bovendien, wat betreft uw beschermingsverzoek, nadat u in maart 2022 in België toekwam, pas in juni 2023, na meer dan een jaar afgewacht te hebben, een beschermingsverzoek indiende; u verschillende incidenten heeft meegemaakt omwille van uw huwelijk met een Nigeriaanse onderdaan doch dat diende vastgesteld te worden dat deze incidenten, ondanks het feit dat dit uiterst onaangename gebeurtenissen moeten zijn geweest, onvoldoende ernstig waren om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in die zin van de vluchtelingenconventie of ernstige schade in die zin van de definitie van subsidiaire bescherming; en u bij terugkeer naar Servië de bescherming van de Servische autoriteiten zou kunnen inroepen indien zij of haar kinderen problemen zouden kennen. U diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In uw huidige verzoek verwijst immers integraal naar de motieven en elementen die u reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt aangehaald, namelijk de problemen die uw echtgenoot kende en uw vrees dat uw dochters bij terugkeer discriminatie zullen kennen (Verklaring volgend verzoek d.d. 06/06/2025, vraag 17, 20, 23). In zoverre u herhaalt dat uw echtgenoot en dochter(s)

te maken kregen met vormen en discriminatie en racisme kan hieruit aldus geen element weerhouden worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Immers werden deze feiten reeds beoordeeld in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming.

Bovendien werd er toen op gewezen dat u niet aantoonde dat uw en uw kinderen bij terugkeer naar Servië geen beroep zouden kunnen doen op bescherming van de Servische autoriteiten indien ze discriminatoire problemen zouden kennen. Met betrekking tot een toekomstgerichte beoordeling van uw vrees bij terugkeer kan bijkomend verwezen worden naar de geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20250106.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

De documenten die jij en je zussen in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming hebben neergelegd kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. Jullie Servische paspoorten, geboorteaktes en de huwelijksakte tonen jullie nationaliteit en identiteit aan. Deze worden niet betwist. Je schooldocumenten en tekeningen beïnvloeden bovenstaande niet.

Ook de verzoeken om internationale bescherming van jouw zussen E.M. (...) (OV (...)) en E.A. (...) (OV (...)) worden niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

"- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

2.2. Verzoekster gaat in dit kader vooreerst in op haar vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Verzoekster betoogt:

"Verzoekster loopt wel degelijk gevaar in Servië.

De feitelijke gronden waarop verzoekster haar verzoek had gebaseerd , hadden enerzijds betrekking op haar vrees om in Servië het slachtoffer van racisme, verregaande discriminatie en het mikpunt van pesterijen te zullen worden omwille van haar donkere huidskleur.

Anderzijds is het voor verzoekster, die de voorbije drie jaren in de Belgische samenleving heeft geleefd en hier naar school gaat en haar vriendjes heeft, totaal ondenkbaar dat zij naar een samenleving zou moeten terugkeren, dewelke zij niet meer als de hare beschouwt ; en waar heel andere waarden en normen heersen.

In Servië zal verzoekster volledig aan haar lot zijn overgelaten."

Verzoekster stelt dat verweerder de bestreden beslissing in hoofdzaak baseerde op het feit dat het verzoek van haar moeder werd afgewezen en stelt recht te hebben op een individuele beoordeling van haar verzoek.

"Hoewel uit verzoeksters onderhoud duidelijk is gebleken dat haar eigen verzoek in zekere zin losstaat van deze van haar moeder, heeft het onderzoek van het CGVS zich niettemin in hoofdorde gericht op de motivering in de beslissing die het CGVS in het verleden t.a.v. verzoeksters moeder had genomen om haar verzoek af te wijzen.

In plaats van verzoeksters verzoek afzonderlijk te beoordelen, heeft het CGVS alsnog verzoeksters relaas gelieerd aan (het lot van) deze van haar moeder.

Tijdens haar onderhoud bij de DVZ dd. 6 juni 2025 en op haar persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 10 juli 2025 verwees verzoekster naar de moeilijkheden die zij persoonlijk heeft ondervonden in Servië omwille van haar donkere huidskleur.

Deze feiten had verzoeksters moeder in juni 2023 deels zélf aangewend om haareigen verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische asielinstanties.

Het CGVS had de asielaanvraag van verzoeksters moeder afgewezen.

Verzoeksters eigen verklaringen aangaande de racistische incidenten en pesterijen die zij persoonlijk had ondergaan in Servië , hadden het CGVS ertoe kunnen / moeten aanzetten om een andere kijk te krijgen op de vervolgingsfeiten.

In plaats van een automatische volgbeslissing te nemen t.a.v. verzoekster enkel en alleen omdat het CGVS op 28 september 2023 reeds een weigeringsbeslissing had genomen t.a.v. verzoeksters moeder; had het CGVS deze gebeurtenissen vanuit het perspectief van het kind (i.c. verzoekster) kunnen & moeten beoordelen.

Immers, de manier waarop een kind dergelijke feiten vanuit haar eigen persoonlijke beleving heeft ervaren, en de doorleefde manier waarop een kind over dergelijke ingrijpende gebeurtenissen, (-die een diepe impact op verzoekster als kind hebben gehad-), heeft getuigd ; had het CGVS ertoe kunnen aanzetten om deze gebeurtenissen minstens vanuit een andere invalshoek te benaderen.

Dit is in casu ten onrechte niet gebeurd ; het CGVS heeft zich vergenoegd met het louter overnemen van de weigeringsmotieven zoals aangehaald in het kader van het verzoek van verzoeksters moeder om er a priori van uit te gaan dat verzoekster geen vervolgingen hoeft te vrezen.

De doorleefde getuigenis van verzoekster en de wijze waarop zij persoonlijk met deze ingrijpende gebeurtenissen is omgegaan en het feit dat zij deze gebeurtenissen mentaal nog steeds tracht te verwerken; had bij het CGVS een ander licht kunnen doen laten schijnen op deze zaak.”

Verzoekster citeert vervolgens uit de verklaringen die zijzelf en haar zus aflegden bij het CGVS en geeft aan:

“Verzoekster vreest dat de Servische autoriteiten in de praktijk geen gepast en daadkrachtig antwoord kunnen bieden tegen nieuwe pesterijen.

Het onderzoek van het CGVS had zich in de eerste plaats op het eigen relaas van verzoekster en haar zusjes dienen te richten en de elementen van hun eigen asiendossier.

Doorverzoeksters moeder als hoofdaanvraagster te aanzien, heeft het CGVS het eigen recht van verzoekster op een individueel onderzoek van haar verzoek miskend.

Het CGVS schendt hierdoor de zorgvuldigheidsplicht.

Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de door verzoekster aangehaalde eigen, persoonlijke moeilijkheden al dan niet correct en gegrond waren.”

Verder voert verzoekster aan dat het CGVS ten onrechte geen rekening hield met de specifieke, sociaal kwetsbare positie waarin zij vertoeft. Verzoekster doet gelden:

“Verzoekster verblijft in België sinds maart 2022.

Zij gaat sindsdien en tot op heden naar school en heeft haar leven in België uitgebouwd.

Verzoekster is volledig georiënteerd op de Belgische samenleving ; zij heeft zich volledig aangepast aan de Belgische levensomstandigheden op sociaal vlak, zoals blijkt uit de talrijke documenten die verzoekster bij haar dossier had toegevoegd, waaronder schooldocumenten, een video van haar dansschool en tekeningen.

Verzoekster heeft zich de Vlaamse samenlevingsnormen volledig eigen gemaakt en is op alle terreinen van het maatschappelijk leven georiënteerd op de Belgische samenleving.

Verzoekster spreekt al aardig Nederlands.

Een terugkeer naar het land van herkomst van haar moeder, is voor verzoekster ondenkbaar, precies gelet op de lange duur van verblijf in België.

De voorbije drie jaren heeft verzoekster zich in de Belgische samenleving kunnen ontplooiën en is een intelligente tiener geworden.

Verzoeksters langdurig verblijf in België, maakt dat verzoekster de Servische samenleving niet meer aanziet als de hare.

Verzoekster is van mening dat een andere samenleving buiten deze waarin zij de voorbije drie jaren van haar leven heeft doorgebracht , een hypotheek zal vormen op haar verdere persoonlijke ontwikkeling en op haar toekomstperspectief en dat deze zal botsen met haar persoonlijkheid die sedert haar aankomst in België , sinds maart 2022, mede vorm heeft gekregen.

Vanuit verzoeksters perceptie is Servië geen veilige plaats om te leven en zich als persoon te ontplooiën; niet alleen omwille van de gebeurtenissen die haar gezin waren overkomen maar ook de gebeurtenissen waarvan zijzelf persoonlijk het slachtoffer was geworden ; m.b. deze waarbij zij het mikpunt was van verregaande pesterijen dewelke een grote impact hebben gehad op verzoeksters mentaal welzijn.

Mede daarom is de gedachte van een mogelijke terugkeer naar Servië voor verzoekster beangstigend.

Bovendien is de moedertaal waarin verzoekster is opgegroeid, het Engels.

(...)

De gedachte om haar huidige levenswijze radicaal te moeten veranderen in een samenleving die verzoekster niet meer als de hare aanziet , op vlak van taal, sociale waarden en normen, is voor verzoekster ondraaglijk.

Het CGVS heeft geen enkel onderzoek gepleegd naar de situatie van verzoekster in de Servische samenleving indien zij gedwongen zou moeten terugkeren na een langdurig verblijf in het buitenland.

Een terugkeer naar Servië houdt in de huidige omstandigheden wel degelijk een schending van artikel 3 EVRM in.

Verzoekster gaf voldoende elementen aan het CGVS waaruit blijkt dat haar preciaire leefsituatie in Servië vraagt om dringende en noodzakelijke maatregelen bij gebreke waarvan haar leven in gevaar is.

De door verzoekster verstrekte gegevens zijn wel degelijk voldoende ernstig en zwaarwichtig, voldoende in aantal en voldoende concreet om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de vluchtelingenconventie.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

De door het CGVS ingeroepen weigeringsmotieven zijn niet fundamenteel en voldoende om het verzoek van verzoekster niet-ontvankelijk te verklaren.

Omdat verzoekster in Servië —hic et nunc— onmogelijk een menswaardig bestaan zal kunnen leiden, en haar preciaire leefsituatie vraagt om dringende en noodzakelijke maatregelen, volstaat het voor het CGVS niet om een bepaald probleem op een te abstracte en vage manier te benaderen.

Het CGVS had de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoekster door haar minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen.”

2.3. Verzoekster gaat vervolgens in op het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoekster doet in dit kader gelden:

“Verzoeksters asielrelaas beantwoordt aan artikel 48/4 § 2, b) van de wet van 15/12/1980.

Verzoekster vreest om bij een eventuele terugkeer naar Servië het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te worden vernietigd.”

2.4. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“- het beroep van verzoekster ontvankelijk en gegrond te verklaren.

- zodoende de beslissing dd. 01/08/2025 vanwege het CGVS gekend onder het nummer 2510308 te willen vernietigen.

- verzoekster het statuut van vluchteling toe te kennen; minstens haar het subsidiair beschermingsstatuut te verlenen.

- in ondergeschikte orde het rechtsplegingsdossier van verzoekster terug over te maken aan het CGVS voor bijkomend onderzoek.”

2.5. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld wordt dat aan de in hoofde van verzoekster vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Verzoekster toont *in concreto* namelijk op generlei wijze aan dat er met haar leeftijd onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Evenmin toont zij aan hoe zulks (mogelijks) van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing en motivering.

Waar verzoekster in het verzoekschrift enkele keren op algemene wijze verwijst naar de impact die de door haar aangevoerde gebeurtenissen zouden hebben gehad op haar mentale welzijn, dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster geen enkel medisch of ander attest neerlegt waaruit psychische problemen in haren hoofde kunnen worden afgeleid. Bijgevolg toont verzoekster niet aan met dergelijke problemen te kampen; laat staan dat zij zou aantonen dat deze problemen dermate ernstig zouden zijn dat deze haar zouden hebben gehinderd bij het doorlopen van haar procedure internationale bescherming en/of bij het afleggen, in dit kader, van gedegen verklaringen. Verzoekster geeft bovendien niet de minste, verdere duiding omtrent de wijze waarop deze beweerde problemen van invloed zouden zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing en motivering.

Aldus toont verzoekster niet concreet aan en maakt zij niet hard dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In het licht van voormeld wetsartikel, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde bij haar verzoek om internationale bescherming waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo verklaar je dat je Servië verliet om in België naar school te gaan en verwijst je zelf ook naar de discriminerende en racistische problemen die jij en je vader kenden in Servië omwille van je gemengde afkomst en uiterlijk (notities van het persoonlijk onderhoud van E.C. (...) d.d. 10 juli 2025, CGVS C. (...), p. 5). Het verzoek om internationale bescherming van je moeder werd echter als kennelijk ongegrond beoordeeld aangezien ze reeds in 2021 in België drie maanden heeft verbleven zonder een beschermingsverzoek in te dienen; ze bovendien, wat betreft haar beschermingsverzoek,

nadat ze in maart 2022 in België toekwam, pas in juni 2023, na meer dan een jaar afgewacht te hebben, een beschermingsverzoek indiende; ze verschillende incidenten heeft meegemaakt omwille van haar huwelijk met een Nigeriaanse onderdaan doch dat diende vastgesteld te worden dat deze incidenten, ondanks het feit dat dit uiterst onaangename gebeurtenissen moeten zijn geweest, onvoldoende ernstig waren om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in die zin van de vluchtelingenconventie of ernstige schade in die zin van de definitie van subsidiaire bescherming; en ze bij terugkeer naar Servië de bescherming van de Servische autoriteiten zou kunnen inroepen indien zij of haar kinderen problemen zouden kennen. Aangezien jij alsook je zussen M. (...) en A. (...) bij het verzoek van jouw moeder reeds werden ingeschreven als personen ten laste, gold deze weigeringsbeslissing in haar verzoek bijgevolg ook voor jou en je zussen.

Waar je bijkomend nog aangaf dat je niet wil terugkeren naar Servië omwille van de huidige protesten die er plaatsvinden, dient vastgesteld dat hieruit in jouw hoofde evenmin enige vrees kan weerhouden worden. Immers blijkt slechts dat je gehoord hebt over protesten tegen de president doch verder bevestigde gaf je aan dat je wil niet terugkeren omdat veel is veranderd sinds jullie daar waren en je niet weet wat je zou moeten doen als jullie zouden terugkeren. Je kan het je niet inbeelden hoe het zou zijn maar het zou niet goed zijn (CGVS C. (...), p. 5). Je brengt aldus geen concrete vrees aan met betrekking tot eventuele protesten die in Servië plaatsvinden. Een dergelijke verwijzing van algemene aard is op zich niet voldoende om aan te tonen dat je nood zou hebben aan internationale bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voor de volledigheid dient opgemerkt dat je moeder op 17 februari 2025 een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Haar volgend verzoek wordt door CGVS niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door je moeder zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Deze beslissing luidt als volgt: "Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat u reeds in 2021 in België drie maanden heeft verbleven zonder een beschermingsverzoek in te dienen; u bovendien, wat betreft uw beschermingsverzoek, nadat u in maart 2022 in België toekwam, pas in juni 2023, na meer dan een jaar afgewacht te hebben, een beschermingsverzoek indiende; u verschillende incidenten heeft meegemaakt omwille van uw huwelijk met een Nigeriaanse onderdaan doch dat diende vastgesteld te worden dat deze incidenten, ondanks het feit dat dit uiterst onaangename gebeurtenissen moeten zijn geweest, onvoldoende ernstig waren om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in die zin van de vluchtelingenconventie of ernstige schade in die zin van de definitie van subsidiaire bescherming; en u bij terugkeer naar Servië de bescherming van de Servische autoriteiten zou kunnen inroepen indien zij of haar kinderen problemen zouden kennen. U diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In uw huidige verzoek verwijst immers integraal naar de motieven en elementen die u reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt aangehaald, namelijk de problemen die uw echtgenoot kende en uw vrees dat uw dochters bij terugkeer discriminatie zullen kennen (Verklaring volgend verzoek d.d. 06/06/2025, vraag 17, 20, 23). In zoverre u herhaalt dat uw echtgenoot en dochter(s) te maken kregen met vormen en discriminatie en racisme kan hieruit aldus geen element weerhouden worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Immers werden deze feiten reeds beoordeeld in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming.

Bovendien werd er toen op gewezen dat u niet aantoonde dat uw en uw kinderen bij terugkeer naar Servië geen beroep zouden kunnen doen op bescherming van de Servische autoriteiten indien ze discriminatoire problemen zouden kennen. Met betrekking tot een toekomstgerichte beoordeling van uw vrees bij terugkeer kan bijkomend verwezen worden naar de geactualiseerde informatie aanwezig op het

Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20250106.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat zij tracht te laten uitschijnen in het verzoekschrift, maakten de door haar aangehaalde gebeurtenissen en vrees om slachtoffer te worden van feiten van discriminatie of racisme immers wel degelijk reeds integraal deel uit en werden deze elementen reeds beoordeeld in het kader

van het verzoek dat de moeder van verzoekster reeds eerder indiende en dat op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ook namens verzoekster werd ingediend. Dat verzoekster in het kader van haar huidige verzoek om internationale bescherming over deze gebeurtenissen ook zelf en vanuit haar eigen perspectief een aantal verklaringen aflegde, doet aan deze vaststelling geenszins afbreuk en staat er geenszins aan in de weg dat verweerder *in casu* toepassing vermocht te maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet en vermocht te oordelen dat verzoekster met het voorgaande geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van voormeld artikel die een apart verzoek rechtvaardigen. Verzoekster heeft doorheen haar verklaringen en in de loop van onderhavige procedure geen elementen aangereikt die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de vaststellingen die reeds in het kader van het eerder door haar moeder en voor haar ingediende verzoek werden gedaan omtrent de door haar aangehaalde gebeurtenissen en vrees. Verzoekster laat de voormelde motieven voor het overige volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

In zoverre verzoekster daarnaast wijst op haar integratie in België en in dit kader onder meer de nadruk vestigt op het feit dat zij hier reeds drie jaren verblijft, haar leven heeft uitgebouwd, de taal spreekt en wordt opgevoed in het Engels, naar school gaat, hobby's uitoefent, vriendjes heeft en volledig aangepast is aan de Belgische samenleving, waarden en normen en waar verzoekster aanvoert dat een terugkeer naar Servië haar ontwikkeling zou verstoren, een aanpassing op het vlak van haar levenswijze, persoonlijkheid, taal, waarden en normen zou vergen en voor haar zelfs ondraaglijk zou zijn, dient verder te worden opgemerkt dat de mate van integratie en het verblijf in België van verzoekster te dezen *an sich* niet relevant zijn voor de beoordeling van verzoeksters verzoek om internationale bescherming. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad heeft in deze namelijk de bevoegdheid om een verblijfsrecht toe te kennen op basis van dergelijke humanitaire gronden. Er bestaat geen bepaling die toelaat om louter op basis van de integratie en het verblijf in België van verzoekster een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan verzoekster. Met betrekking tot verzoeksters bewering dat zij zich de heersende waarden en normen in België zou hebben eigen gemaakt en dat zij aldaar geen leven meer zou kunnen leiden zoals zij dit heeft in België, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekster op generlei wijze preciseert, concretiseert of aantoonst dat, waar, waarom of in welke mate de normen en waarden in België zouden afwijken van de heersende waarden en normen in Servië. Ook betreft verzoekster het voorgaande niet op haar persoon en toont zij niet concreet aan dat of waarom zij zelf niet opnieuw zou kunnen aarden binnen de Servische samenleving. Gelet op het feit dat verzoekster is geboren en getogen in Servië, het grootste deel van haar leven in Servië doorbracht, nog maar drie jaren in België is en nog jong en flexibel is, kan daarenboven bezwaarlijk ernstig worden genomen dat verzoekster zelf reeds dermate vertrouwd zou zijn met de in België heersende waarden en normen en dermate gevormd zou zijn door het leven alhier dat niet van haar zou mogen of kunnen worden verwacht dat zij naar Servië zou terugkeren. Verzoekster maakt in het geheel niet aannemelijk dat het loutere gegeven dat zij enkele jaren in België heeft gewoond haar als persoon dusdanig zou hebben gevormd dat zij niet opnieuw zou kunnen aarden binnen of zich zou kunnen aanpassen aan de Servische samenleving en de aldaar heersende normen. Dient aldus te worden vastgesteld dat verzoekster geenszins aantoonst of aannemelijk maakt dat zij dermate verwesterd zou zijn of bij een terugkeer naar haar land als dusdanig verwesterd zou worden gepercipieerd dat dit zou kunnen volstaan om in haren hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en een nood aan internationale bescherming. Dient, mede gelet op het voorgaande, verder te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat verzoekster bij een terugkeer naar Servië, net zoals eenieder die verhuist naar een andere regio of een ander land, initieel enkele aanpassingsmoeilijkheden zou kunnen ondervinden onvoldoende zwaarwichtig is om aanleiding te kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoekster. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster hierin kan worden bijgestaan door haar moeder, in wiens hoofde eveneens werd vastgesteld dat zij geen nood aan internationale bescherming heeft en van wie aldus kan worden verwacht dat zij samen met verzoekster terugkeert naar Servië.

De door verzoekster neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' van verzoekster in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.5. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een apart verzoek rechtvaardigen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.6. Verzoekster toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. (...) het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel*” in casu en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT